

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΑΝΤΡΕ ΤΕΡΙΕ

Η ΘΥΣΙΑ

ΗΛΙΟΣ έπλησιαζε προς τή δύση του, όταν ή κόρησα Γεωργία διέκρινε μές άπ' τή βαρύτητα παραλετάσματα του άνθοστολισμένου...

Τό Ρενέ τόν ελγε άνταμίωση γιά πρώτη φορά σέ κάποια φιλική συγκέντρωση κ' αισθάνθηκε, πριν άκομα τής τόν παρουσιάσουν, νή τή σέβνη προς τό μέρος του ένα περιεργό και ίσχυρότατο αίσθημα.

Ο Ρενέ ήταν ψηλός, μέ μεγάλα μάτια, μέ πλατειούς ώμους και μέ τρόπους άνθρώπου του κόσμου. Έκείνη μόλις ελγε συμπλήρωση τή εικοσιεπτά χρόνια και διακρινόταν γιά τήν εξαιρετική καλλονή της.

Αγαπιόντουσαν τέσσερα χρόνια τώρα και άνταμώνονταν κάθε μέρα, πότε στό μέγαρο της και πότε στην έπαυλή του φίλου της.

Στό ίδιο σπίτι μέ τήν κόρησα έμενε και μιá άνεμιá του συζύγου της, που ό κόρης ντέ Ρεμποβόλ τήν ελγε υιοθετήση πριν άπ' τό θάνατό του.

Αλλά μιá μέρα κάποιο άπροσδόκητο γεγονός ήρθε νά χυτείση κατάκαρδα τήν κόρησα Γεωργία. Ελγε πάειμαζύ μέ τήν ψυχοκόρη της στη χωρική καπερδία της ποιητικής Καστελλομαίω.

Ό Ρενέ ήταν χλωμός κ' ή Σωσάνα φαίνονταν ταραγμένη. Ό Ρενέ ήταν χλωμός κ' ή Σωσάνα φαίνονταν ταραγμένη.

Ό Ρενέ ήταν χλωμός κ' ή Σωσάνα φαίνονταν ταραγμένη. Ό Ρενέ ήταν χλωμός κ' ή Σωσάνα φαίνονταν ταραγμένη.

Ό Ρενέ ήταν χλωμός κ' ή Σωσάνα φαίνονταν ταραγμένη. Ό Ρενέ ήταν χλωμός κ' ή Σωσάνα φαίνονταν ταραγμένη.

Ό Ρενέ ήταν χλωμός κ' ή Σωσάνα φαίνονταν ταραγμένη. Ό Ρενέ ήταν χλωμός κ' ή Σωσάνα φαίνονταν ταραγμένη.

Ό Ρενέ ήταν χλωμός κ' ή Σωσάνα φαίνονταν ταραγμένη. Ό Ρενέ ήταν χλωμός κ' ή Σωσάνα φαίνονταν ταραγμένη.

Ό Ρενέ ήταν χλωμός κ' ή Σωσάνα φαίνονταν ταραγμένη. Ό Ρενέ ήταν χλωμός κ' ή Σωσάνα φαίνονταν ταραγμένη.

Ό Ρενέ ήταν χλωμός κ' ή Σωσάνα φαίνονταν ταραγμένη. Ό Ρενέ ήταν χλωμός κ' ή Σωσάνα φαίνονταν ταραγμένη.

Και κυττώντας τόν στά μάτια έξεταστικά πρόσθεσε : - Αύριο δέν θά μπορούσω νάρθω στην έπαυλή σας, καθώς σάς ελγα ύποσχεθή...

Ό ύποκόμησ άκουσε τήν άπρόοπτη είδηση χωρίς νά δείξη ταραχή και περιωρίστηκε νά ρωτήση μ' άδιαφορία :

- Και πότε θάρθήτε λοιπόν ; - Δέν ξέρω, άπάντων έκείνη πειραγμένη. Ίσως τό Σάββατο ή τήν άρχή της άλλης έβδομάδος ή...

- Η ποτέ πειά, συμπλήρωσε ό Ρενέ παρατηρώντας κατάμματα τήν κόρησα.

- Έτσι φαίνεται... άπάντησε ή Γεωργία. Τότε ό Ρενέ σηκώθηκε άπάνω ταραγμένος και πλησιάζοντας κοντά της έφώνασε :

- Όστε δέν μ' αγαπάτε πειά ; - Έκείνη τόν παρακάλεσε νά ξανακαθίση και τού ελπε ήσυχια :

- Σάς αγαπούω ως τά χρέες, φίλιτάτε μου, αλλά τώρα δέν μου μένει άπ' τόν έρωτά μας παρά μιá γλυκειά άνάμνησι...

Ό κ. ντέ Μιρέιγ θέλησε νά ξανασηκωθεί, αλλά ή κόρησα του έγενε νά μείνη στη θέσι του κ' έξακολούθησε :

- Συγγωρήτε με πού σάς μιλώ έτσι. Πιστεύτε με διι δέν θά τό έκανα αυτό, άν δέν έβλεπα προτιγέρα μιá μεταβολή στά αισθημάτα σάς άπάντατι μου...

- Έγώ τρέφο γιά σάς πάντα τήν ίδια άφοσίωσι και τήν ίδια άγάπη, φώναζε ό κ. ντέ Μιρέιγ.

- Δέν σάς πιστεύω, τόν διεκοψε έκείνη μ' ένα χαμόγελο ειρωνικό.

Κι' άμέσως σηκώθηκε άπάνω και βάζοντας τά χέρια της στός ώμους του νέου τού ελπε :

- Χές τό βράδυ πού μπήκατε στη σέρα μέ τή Σωσάνα σάς παρακολούθησα, σάς είδα, σάς άκουσα...

Απ' τά λόγια σάς κατάλαβα διι αγαπάτε τρολλά τήν ψυχοκόρη μου. Μην άρνεϊσθε, ελνε πεπιτό.

Έγχα πού ηπειοθήσι γι' αυτό, ώστε κάθε άνησι σάς θά έγειροτέρουε τή θέσι σας.

- Έχετε άδικο, σάς τό δοκίμοια, άπάντησε ό κ. ντέ Μιρέιγ.

- Μή γάνετε τούς δοκους σας άδικα... - Προς τή δεσποινίδα ντέ Ρεμποβόλ σάς βεβαίωνα διι δέν αισθάνομαι παρά μιá έντελώς άδελφική συμπάθεια.

Όσο γιά τόν κ. ντέ Σερβιέρ τήν έσμβουλεύεσασ νά μιν τόν παρη άντρα της, γιαι λόγω τού επαγγέλματός του έντε εκπιθειμένος σέ πολλούς κινδύνους και ύπόκει φέρος μέ τήν άφήση χωρίς γήρα.

Σάς γνωστοποιώ μάλιστα μέ τήν εύκαρία τού έργομοιού μου διι σέ πέντε βδομάδες άναχωρήσι. Τί λέτε τώρα ; Θάφευγα, άν αγαπούσα τή Σωσάνα ;

- Άναχωρείτε ! φώναζε ή κόρησα άνατηδώντας άποτομα στην άνέλπιστη αυτή είδησι. Και γιά πού λόγω θά φέγετε άπ' τήν πατρίδα σας, πούά άνάγκη σάς σπώνγει σ' αυτό τό ταξείδι ;

Η δεσποινίς ντέ Ρεμποβόλ πού αγαπάτε δέν ελνε ούτε κόρη μου ούτε άδερφή μου, και έγώ έξ άλλου σάς βεβαίωνα διι δέν τή ζηλεύω καθόλου. Όμοιωγήστε μου λοιπόν, αγαπάτε μου, τήν άλήθεια κ' έγώ θά σάς άκουσω μέ άπόλυτη ψυχραιμία.

Έχετε τό λόγο μου γι' αυτό... Έκείνος έδιστας γιά μιá στιγμή και τέλως άπλώνοντας τά χέρια του ίκετενιτικά προς τήν κόρησα έφώνασε :

- Ναι, ελν' άλήθεια, τήν αγαπώ ! Έκαμα κάθε τι γιά νά τή λημονήσω, αλλά δέν τό κατάφέρωσασ. Κάτι τι μ' έσπορηγε άσυναίσθητα προς αυτή. Τότε άποφάσισα κ' έγώ νά φύγω άπ' τόν τόπο μου, νά μιν ξαναγυρίσω πειά. Και μάλιστα όχι σέ πέντε βδομάδες, αλλά αύριο !

- Ό, τήν αγαπάτε, τήν αγαπάτε. Δέν έγελάσθηκα... άπάντησε ή κόρησα κ' έπεσε άπάνω στόν καναπέ κλειόνοντας.

- Α ! φώναζε ό Ρενέ άπελιπμένος. Γιατι προσποιηθήκατε τήν άταραχη και μ' αναγκάσατε νά σάς φανερωσω τό μυτικό μου ;

- Γιατι ήθελα νά μάθω διι τήν άλήθεια, άποκριθήκατε ένείνη καθώς άνασκηνοτόν άπ' τή θέσι της. Είστε άνάσιος της άγαρης μου...

- Έχετε άδικο, φώναζε ό νέος. Η άληθινή άγάπη, όταν δέν βρσκει ίκανοποίησι, έφεί νά θυσιαζέται. Ναι, αγαπώ τή δεσποινίδα Ρεμποβόλ κ' έπειδι δέν υποχώ νά τήν παντρευτώ άναχωρώ.

- Φεύγετε ; - Ναι, γιά νά μιν ξαναγυρίσω πειά... - Τήν αγαπάτε τόσο πολύ τή Σωσάνα ; Θάστε ένυχινομένοι άν πάρετε ό ένας τόν άλλον ;

- Δέν μπορώ νά σάς πού τίποτε... Χαίρετε ! Έκείνη σηκώθηκε άπάνω, τόν έπιασε άπ' τό χέρι και τού ελπε μέ συγκίνηση :

- Όχι, θά μέντε Σάς αγαπώ και έπαυθω τήν εύτυχία σας... Έπειτα στράφηκε προς τό θαλαμηπόλο πού περιμενε και τόν διέταξε :

- Πέστε στη δεσποινίδα Σωσάνα νάρθη έδώ μέ στιγμή... Τήν περιμενε ό άρραβωνιστικός της !... ΑΝΤΡΕ ΤΕΡΙΕ

Ό κ. ύποκόμησ ντέ Μιρέιγ! άνήγγειλε ό υαλαμηπόλος

Ό κ. ύποκόμησ ντέ Μιρέιγ, άνήγγειλε τήν άλλη μέρα στην κόρησα, ό θαλαμηπόλος διδοντάς της τό έπισκεπτήριο του.